

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Centrum pro Inovace v Inženýrském Vzdělávání, o. p. s.**, se sídlem Mánesova 345/13, České Budějovice, zastoupený JUDr. Josefem Šírkem, advokátem, se sídlem Dr. Bureše 1185/1, České Budějovice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2018, č. j. 51 Af 24/2017 – 129,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Josefovi Šírkovi **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 3 400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „*krajský soud*“) domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2017, č. j. 17855/17/5300-22443-711745, které bylo vydáno podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí - platební výměry - Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 8. 2. 2017, č. j. 247476/17/2201-51523-305546, kterým mu uložil pokutu ve výši 50 000 Kč za nepodání kontrolního hlášení za zdaňovací období září 2016, a ze dne 21. 2. 2017, č. j. 339186/17/2201-51523-305546, kterým rozhodl o uložení pokuty žalobci ve výši 50 000 Kč za nepodání kontrolního hlášení za zdaňovací období prosinec 2016. Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 19. 12. 2018, č. j. 51 Af 24/2017 – 129, zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „*stěžovatel*“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, ve které požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud

jeho návrhu vyhověl a ustanovil mu zástupce JUDr. Josefa Šírka, advokáta (viz usnesení ze dne 4. 3. 2018, č. j. 3 Afs 29/2019 – 15). Jelikož kasační stížnost stěžovatele neobsahovala veškeré náležitosti podle § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), konkrétně její důvody ve smyslu § 103 odst. 1 téhož zákona a petit kasační stížnosti, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele (prostřednictvím ustanoveného zástupce), aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení popsané vady odstranil. Současně jej soud poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněny, kasační stížnost bude odmítnuta.

[3] Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 18. 3. 2019 (viz doručenka připojená k č. l. 16 soudního spisu), lhůta k odstranění vad kasační stížnosti proto uplynula ve čtvrtek dne 18. 4. 2019 (§ 40 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 40 odst. 2 s. ř. s.).

[4] Ustanovený zástupce soudu zaslal dne 29. 3. 2019 (tedy ve stanovené lhůtě) doplnění kasační stížnosti o její důvody a petit a následně dne 5. 4. 2019 doplnil kasační stížnosti o další důvody.

[5] Dne 6. 4. 2019 obdržel Nejvyšší správní soud podání stěžovatele, v němž soud informoval o komplikacích, které vznikly při jednání mezi ním a ustanoveným zástupcem. Uvedl, že je nespokojený se způsobem, jakým jej JUDr. Šírek zastupuje, a dodal, že i tento zástupce v emailové komunikaci s ním *de facto* vyjádřil vůli jej dále nezastupovat. Stěžovatel také v tomto přípise požádal o ustanovení nového zástupce a prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[6] V reakci na toto podání soud stěžovateli sdělil, že ačkoli vzal výše uvedené okolnosti v potaz, podstatné je, že ustanovený zástupce na výzvu soudu zaslal dvě doplnění kasační stížnosti (dne 29. 3. 2019 a dne 5. 4. 2019), přičemž kasační stížnost je v této podobě věcně projednatelná. Kromě toho ustanovený zástupce Nejvyšší správní soud nežádal o zproštění povinnosti stěžovatele zastupovat. Za těchto okolností soud neshledal důvod mu ustanovit nového zástupce ani prodloužovat lhůtu k doplnění kasační stížnosti.

[7] Stěžovatel na přípis soudu reagoval podáním ze dne 2. 5. 2019. V něm uvedl, že JUDr. Šírkovi zakázal činit podání bez jeho souhlasu, přičemž právě obě doplnění kasační stížnosti byla podána ustanoveným zástupcem, aniž by je stěžovatel odsouhlasil, a proto jsou neplatná (jelikož je stěžovatel nemá k dispozici, požádal soud o jejich zaslání).

[8] Nejvyšší správní soud přílohou přípisu ze dne 21. 5. 2019 zaslal stěžovateli obě doplnění kasační stížnosti a vyzval jej, aby mu ve lhůtě 1 týdne ode dne doručení tohoto přípisu sdělil, jestli s obsahem podání souhlasí. Současně stěžovatele upozornil na skutečnost, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační, a proto v situaci, kdy kasační stížnost stěžovatele při jejím podání neměla všechny náležitosti, tyto náležitosti musely být doplněny v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl prostřednictvím ustanoveného zástupce vyzván k doplnění svého blanketního podání. Pokud kasační stížnost po uplynutí této lhůty všechny zákonné náležitosti nemá, soudu nezbyvá, než ji odmítnout.

[9] Stěžovatel dne 25. 5. 2019 v reakci na výzvu soudu sdělil, že s doplněními kasační stížnosti, jak je učinil JUDr. Šírek, nesouhlasí a považuje je za „*naprosto zcestné*“,

pokračování

neprofesionální a záměrně poškozující naší společnost“. Dodal, že měsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti byla *de facto* zmařena neprofesionálním přístupem ustanoveného zástupce.

[10] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.* Dle § 37 odst. 3 téhož zákona *z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*

[11] Z § 106 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, že *nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*

[12] Ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. pak stanoví, že *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[13] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti doplněním jejích důvodů a petitu. Byl rovněž poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Ačkoli byly vady kasační stížnosti odstraněny již podáním ustanoveného zástupce ze dne 29. 3. 2019 a následně byla kasační stížnost dále doplněna podáním ze dne 5. 4. 2019, stěžovatel v přípisu ze dne 25. 5. 2019 soudu výslovně sdělil, že ani s jedním doplněním kasační stížnosti (tj. podáními ze dne 29. 3. 2019 a ze dne 5. 4. 2019), které učinil ustanovený zástupce, nesouhlasí (č. l. 50 soudního spisu). Učinil tak přesto, že byl soudem opětovně poučen o tom, že chybějící náležitosti kasační stížnosti jsou důvodem pro její odmítnutí (viz „*Reakce na vyjádření žalobce*“ ze dne 21. 5. 2019 na č. l. 49 soudního spisu a usnesení č. j. 3 Afs 29/2019 – 15). Z výše uvedeného je patrné, že lhůta k odstranění vad kasační stížnosti stěžovateli marně uplynula ve čtvrtek dne 18. 4. 2019, a v této lhůtě Nejvyšší správní soud neobdržel řádné doplnění kasační stížnosti, respektive doplnění, které soud dříve obdržel, stěžovatel odmítl svým bezrozporným projevem vůle v podání ze dne 25. 5. 2019.

[14] Chybějící důvody a petit kasační stížnosti přitom brání v pokračování v řízení o kasační stížnosti, neboť Nejvyšší správní soud je těmito důvody vázán (§ 109 odst. 4 část věty před středníkem s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[15] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[16] Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce JUDr. Josef Šírek. Ze spisu vyplývá, že ustanovený zástupce ve věci učinil dva úkony právní služby, a to

převzetí zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „*advokátní tarif*“)] a sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za doplnění kasační stížnosti mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, ve spojení s § 7 advokátního tarifu]. Ačkoli Nejvyšší správní soud v konečném důsledku o kasační stížnosti ve znění jejího doplnění nerozhodoval, nic to nemění na skutečnosti, že zástupce tento úkon učinil (a vyhověl tak výzvě soudu k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě), a proto mu za tento právní úkon náleží odměna. K tomuto úkonu se přiznává náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Ustanovený zástupce nedoložil, že je plátcem DPH. Zástupci stěžovatele se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

[17] Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že zástupci stěžovatele nepřiznal odměnu za převzetí a přípravu právního zastoupení, jelikož zohlednil, že tento zástupce stěžovatele zastupoval již v předcházejícím řízení (týkajícím se stejných správních rozhodnutí), které bylo u Nejvyššího správního soudu vedeno pod sp. zn. 9 Afs 248/2018. V této věci byl kasační stížností napaden rozsudek krajského soudu ze dne 25. 5. 2018, č. j. 51 Af 24/2017 – 66, který byl rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 9 Afs 248/2018 – 55, zrušen z důvodu rozhodnutí věci krajským soudem bez nařízeného jednání, přestože stěžovatel s takovým postupem vyslovil nesouhlas. Již tehdy se ustanovený zástupce s případem stěžovatele seznámil (a za úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení mu byla soudem přiznána odměna), a proto Nejvyšší správní soud neshledal důvod mu za tento úkon přiznávat odměnu i nyní.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. června 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu